

Despre buna-mireasmă răspândită de Sfânta Mâna Dreaptă a Sfântului Ioan Botezătorul

La „Laude”, când se săruta Sfânta Dreaptă a Înaintemergătorului, iar preotul miruia, am intrat și eu în rând și mergeam cu multă evlavie, dragoste și dorire ca să sărut Sfintele Moaște. Când am făcut metanii până la pământ și am sărutat preacinstita Dreaptă, am simțit o mireasmă atât de minunată, care m-a înmiresmat și m-a îndulcit până în adâncurile ființei mele.

Un oarecare frate, foarte apropiat mie, m-a întrebat într-o zi:

- Ai simțit vreodată bună mireasmă atunci când ai sărutat Sfânta Dreaptă a Cinstului Înaintemergător?
- Nu, i-am răspuns. Niciodată nu am simțit așa ceva, deși de multe ori pe an o sărut cu cuvenită evlavie pe care o am față de Ocrotitorul nostru.
- Părinte Lazăr, te încredințez că răspândește o astfel de bună mireasmă, încât rămâi uimit. Desigur, aceasta se întâmplă arareori, atunci când binevoiește Sfântul Ioan și vrea să mângâie pe cineva pentru motivele pe care el le știe. Mi s-a mai

întâmplat, desigur, nu de fiecare dată când le sărutăm, să simt bună mireasmă și de la Sfintele Moaște ale altor Sfinți, însă cea izvorâtă de la Sfânta Dreaptă se deosebește mult de celelalte și nu se poate descrie.

- Te cred. De vreme ce este mai mare decât toți Sfinții și Proorocii, ca unul sfințit din pântecul maicii sale, este firesc ca și Sfintele sale Moaște să aibă un har deosebit. Dar, te rog, spune-mi când ai simțit mireasmă și cum?

- Ascultă-mă, iubite părinte, însă te rog să nu faci cunoscut numele meu. În anul 1927, când eram bucătar și făceam ascultarea cu multă râvnă și evlavie pentru praznicul Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul (la 24 iunie, când este Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, se prăznuiește hramul mare al mănăstirii), am pregătit de cu seara, împreună cu ajutorul meu, trei cratițe mari de bacaler (n.red. - pește mare, care se gătește de obicei la hramurile mănăstirilor și schiturilor din Sfântul Munte), adică în jur de patru sute de porții. O cratiță cobora de pe foc și alta era pusă în locul ei. Ca să nu vorbesc multe și să te rețin, pe la orele 4 dimineața l-am terminat de gătit și l-am și pus în farfurii. Închipuiește-ți cum eram după o noapte de stat lângă soba încinsă! După ce am terminat, nu m-am dus să mă odihnesc, pentru că mintea și inima mea erau în biserică, de unde auzeam frumoasele psalmodii, de vreme ce Sfântul rânduise să avem psalți foarte buni. De aceea, mă străduiam să termin repede, ca să merg să-i ascult. Am mers în biserică, m-am așezat într-o strană în pronaos și am început să urmăresc cu evlavie slujba.

La „Laude”, când se săruta Sfânta Dreaptă a Înaintemergătorului și preotul miruia, am intrat și eu în rând și mergeam cu multă evlavie, dragoste și dorire ca să sărut Sfintele Moaște. Când am făcut metanii până la pământ și am sărutat preacinstita Dreaptă - o, minunile tale și părintească ta dragoste, Cinstite Înaintemergătorule! -, am simțit o mireasmă atât de minunată, care m-a înmiresmat și m-a îndulcit până în adâncurile ființei mele. Pentru aceasta, uimit peste măsură, am mulțumit cu lacrimi Sfântului Ioan, fiindcă a binevoit să mângâie nevrednicia mea.

(Monahul Lazăr Dionisiatul, Povestiri dionisiate, traducere din limba greacă de Ieroschimonah Ștefan Nuțescu, Schitul Lacu - Sfântul Munte Athos, Editura Evanghelismos, București, 2012, pp. 154-156)

<https://doxologia.ro/viata-bisericii/minuni-vindecari-vedenii/despre-buna-mireasma-raspandita-de-sfanta-mana-dreapta>